

‘ಮಿದ್ವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಅವಿಗೇ ಹೇಳಿದ ಕೆಲ ಆಗತ್ತೆ... ಆದ್ರೆ ನಂಗ್, ತಂದೆಯವಿಗೆ ಅದಕ್ಕೂ ಪುರಸೂತ್ತಿರೋಲ್ಲ. ಅವಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆ ಮಾಡೋ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲ. ಹೆಂಗಿದ್ದ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಿತ್ತಾರೆ. ನಂಗ್ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕೆಲವು ಜೊತೆಗೆ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಬರ್ರಾ ಇರ್ರಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಾಠ, ಗಾಯತ್ರಿ, ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ವೇದ ಅಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಇದ್ದೇ ಇರತ್ತೆ.’

‘ಹೀಗೆ ನಿನ್ನ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕೇರ್ ಮಾಡಲ್ಲ... ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ಕೆಲವು ಪೂರೈಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.’

ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ ರೊಟ್ಟಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟರು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ರೊಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ಬಿಸಿ ತವಾದಿಂದ ತಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಪದ್ಯಮ್ಮ ಗಂಡನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

‘ಕೇಳಿಸ್ತೋದ್ರಾ...? ನಮ್ಮನೆಗೆ ರಿಪೇರಿ ಆಗ್ಲೇಕೂಂತ ಊರವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಿಕು...! ನಮ್ಮ ಮನೆ ನಾವೇ ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಡೋತ್ತಿಲ್ಲ... ನಾನು ರಿಪೇರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಹೇಳಿ ಸಾಕಾಯ್ತು... ಯಾರೂ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕೊಳ್ಳೋಲ್ಲ... ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಷ್ಯ ಕೂಡ ಯಾರೂ ಮನೇಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತಗೊಳ್ಳಲ್ಲ... ನಲ್ಲಿಗೆ ವಾಶರ್ ಹೋಗಿ ನೀರು ಸುರು ಹೋಗಿದ್ದೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ರಿಪೇರಿ ನೋಡೋರಿಲ್ಲ. ಬಟ್ಟೆ ಸುತ್ತಿ ನೀರು ನಿಲ್ಲಿದ್ದೇನು... ಇಂತಾ ಸಣ್ಣದಕ್ಕೂ ಗಮನ ಕೊಡದೋರು ಇನ್ನು ಭಾರಿ ರಿಪೇರಿ ವಿಷ್ಯ ಏನು ತಾನೇ ಕೆಡಿಸ್ತೋತೀರ!’ ಆಕೆ ಹೀಗೆ ಗೊಣಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಪತಿ ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತೆಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದರು. ಜವಾಬು ಕೊಡದೇ ಹೋದಾಗ ಪದ್ಯಮ್ಮ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಂದರು.

‘ನಾನು ಹೇಳೋದು ಕೇಳಿಸ್ತಲ್ಲೇನು...? ಅದೆಲ್ಲಿದೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು? ಯಾಕೋ ಏನೂ ಪ್ರಸಾದ ಕೂಡ ಮನೆ ಕಡೆ ಗಮನ ಈಗ ಕೊಡ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿದ್ದೆ ಕೈತುಂಬ ಹಣ ಸಂಪಾದ್ತಿ ನಮ್ಮದಿಯಾಗಿರ ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆ ಅದನ್ನು ನೆನೆದು ಪರಿತಪಿಸ್ತಾ ಇದಾನೆ ಏನೋ...? ಆಯ್ತಲ್ಲ... ಆ ಒಳ್ಳೆ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿಸ್ತೋಂಡು ಆಗ್ಲೇ ಮೂರೂಕು ವರ್ಷ ಆಯ್ತಲ್ಲ... ಈಗ ಆ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಿ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ...? ಬರಬರುತ್ತಾ ಸರ್ಕಾರಿ ಊಟ ಕೂಡ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ಲ... ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ... ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಆಡ್ತಾರೆ... ಇವುಗಳೆ ಒಂದು ಮದ್ದಿನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಆಗ ಸರ್ಕಾರತಾನೋ ಏನೋ...? ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿನ ನೋಡೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವನ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಕೂಡೋ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹುಡುಗಿನ ನೋಡಬೇಕು. ಹಳೇ ಆಚಾರ ಇದ್ದು, ಈಗಿನ ಜೀವನಕ್ಕೂ ಹೊಂದೋ ಅಂತ ಹುಡುಗಿ ಸಿಗಬೇಕು... ಅಂತಹವಳು ಸಿಕ್ತಾಳೆ ಆ ದೇವೆ ಬಲ್ಲ. ಅಂತ ಹುಡುಗಿನ ಮದ್ದೆ ಆದ್ರೆ ಇವು ಸುಖವಾಗಿರ್ತಾನೆ...’ ಗೆಳೆಯ ಹೋಗಿ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಸಾದ ತಾಯಿ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದು ಬಂದ.

‘ಅಮ್ಮ... ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಂಗ್ ಕೇಳಿಸ್ತು... ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ವಿಚಾರ ಯಾಕೆ ತೆಗೆದೆ ಈಗ...? ನಾನು ಎಂತಾ ಹುಡುಗಿ ಬಂದ್ರೂ ಮದ್ದೆ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರಾರೂ ಹುಡುಗೀರ್ ಮನೇಲಿ ಪೆರೇಡ್ ಮಾಡೋಕೆ ಹೋಗಬೇಡ... ನನ್ನ ಮದ್ದೆ ವಿಚಾರ ಮರುಬಿಡು.’

‘ನಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀಗಿತಾ ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಓದಿ ಡಿಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದಿರೋಯಿ. ನಿಂಗ್ ತಕ್ಕ ಹುಡುಗಿನ ತಂದು ನಿನ್ನನ್ನ ಸಂಸಾರಸ್ಥ ಮಾಡಿಸೋದು

ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಅಲ್ಲೇನೋ...? ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಿಂದ ಒಂದು ಹುಡುಗಿನ ಕೇಳಿದಾರೆ... ಅವು ಲಾ ಪರಿಕ್ಷೆ ಓದಿದಾಳೆ... ಅವಳೂ ಅರ್ಚಕ ವಂಶದ ಹುಡುಗಿನೇ... ಆ ಹುಡುಗಿನ ಒಂದೆಲ್ಲ ನೋಡು... ನೀನು ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ದುಡ್ಡಿನಾಸೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ಇಲ್ಲೇ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತು, ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ಮಾಡ್ತಾ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರೋ ವಿಚಾರ, ಅವುಗೆ ಮತ್ತು ಆ ಹುಡುಗಿಗೂ ತುಂಬಾ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗಿದ್ದಂತೆ... ಜಾತಕ ಕಳಿಸ್ತಾರಂತೆ... ಜಾತಕ ಕೂಡಿ ಬಂದ್ರೆ ಆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಹುಡುಗಿನ ಮದ್ದೆ ಆಗಿಬಿಡು... ಫೋಟೋ ಕಳಿದಾರೆ... ತೋರಿಸ್ತೀನು... ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರೋ...’ ಅವನಿಗಾಗಿ ರೊಟ್ಟಿಯೊಂದನ್ನು ತವಾ ಮೇಲೆ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು.

‘ಅಮ್ಮ ನೀನು... ನಿಂತ್ರೆ ಕೂತ್ರೆ ಏನಾದ್ರೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ತಂದು ಇಡ್ತಾನೇ ಇದ್ದೀಯಿಲ್ಲಮ್ಮ... ನಂಗ್ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಬೇಡ... ಹಸ್ತು ಹಿಂಗಿ ಹೋಯ್ತು!’ ಅವನು ಎದ್ದು ಕೋಣೆಯಿಂದಾಚೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕಿದ್ದರೆ ಆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಜಾರವನ್ನು ದಾಟಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನು ಬಂದಾಗ ತಂದೆಯೂ ಹಿಂದೆ ಬಂದರು.

‘ನೋಡು ಪ್ರಸಾದ... ನಂಗ್ ದೇವಸ್ಥಾನದ್ದೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತೆ. ಮನೆ ವಾರ್ತೆಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೆಂಪಣ್ಣನೋರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಸೋರೊ ವಿಚಾರ, ರಿಪೇರಿ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸು... ಮಳೆಗಾಲ ಮೊದಲಾಗೋ ಮುಂಚಿನೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಬಿಡು...’

‘ಆಯ್ತುಪ್ಪಾ...’ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅದೆಲ್ಲಗೋ ನಾಲಾರು ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟೇ ಹೋದ.

ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಬೇಸರವಾಯಿತು. ‘ಈಚೇಚೆಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಬದ್ಲಾಗಿ ಹೋಗಿರೋದು ಸತ್ಯ... ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲಾ ಮರಾಧೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ರೋನು... ಈಗ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿಬಿಡ್ತಾನೆ... ಬೆಲೆನೇ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ... ಇರೋದು ಒಬ್ಬೇ ಮಗ. ಮೂರು ಜನ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮದ್ದೆ ಮಾಡಿ ಕಳ್ಳಿಬಿಟ್ಟಿದೀನಿ... ಅಮೆರಿಕಾಗೆ ಹೋಗೋ ಅವಕಾಶ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೋನು ಹೀಗಾಕೆ ಆಗ್ತೋದ...? ಅವು ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ಬೇಗ ಒಂದು ಹುಡುಗಿನ ಕಟ್ಟಿಬಿಡಬೇಕು...’ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಪದ್ಯಮ್ಮನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು.

‘ರೀ... ಮನೇ ರಿಪೇರಿ ವಿಚಾರ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಕಿವಿ ಮೇಲೆ ಬೀಳಿಸ್ತಾ ಹಾಗೆ ಕಾಣ್ತು... ನಾನೊಂದು ಹೇಳಿನಿ ಕೇಳಿ... ನಮ್ಮ ಮನೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಿಪೇರಿ ಆಗಿಬಿಡತ್ತೆ...’

‘ಏನದು...?’

‘ಸುನಂದಮ್ಮನವರನ್ನು ನೋಡಿದ್ರೆ ಕೆಲವು ಬೇಗ ಆಗತ್ತೆ. ಕೆಂಪಣ್ಣೋರು ರಿಪೇರಿಗೆ ಒಪ್ಪಬಹ್ತು. ಆದ್ರೆ ಅವು ಮಕ್ಕು ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕಿ ಬಿಡಬಹುದು. ಈಗ ಮಕ್ಕಳ ಕೈ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡ ಬರ್ರಾರೆ. ಸುನಂದಮ್ಮ ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟೆ ಸಾಕು, ಎಲ್ಲೂ ಒಪ್ಪಿಬಿಡ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗ ಇಬ್ಬೂ ಹೋಗಿ ಮನೆ ರಿಪೇರಿ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸು... ಆಗ ಮಾತ್ರಾ ಕೆಲವು ಆಗತ್ತೆ.’

‘ಆಯ್ತು... ಪ್ರಸಾದನನ್ನ ಅವು ಮನೆಗೆ ಕರೊಂಡೋಗ್ತೀನಿ...’

ಅದೇ ವಿಚಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಆ ದಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಾವಿ ಬಳಿ ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟರು ಪ್ರಸಾದನೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದಾಗ ಶಿವಣ್ಣ ಬಂದ. ಪ್ರಸಾದ ಹುಳು ಹತ್ತಿದ ಹಣ್ಣಿನಂತಾಗಿದ್ದದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ. ಆತ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಾಯಿ, ತಂದೆ ಹತ್ತಿರ ಏನೂ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೂ ಈ ನಾಟಿ ವೈದ್ಯನ ಬಳಿ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನಿಂದ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಧರ ಭಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಪದ್ಯಮ್ಮನಿಗೆ ಏನೂ ಹೇಳಬಾರದೆಂದು ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದ್ದ. ಶಿವಣ್ಣನಿಗೆ ಪ್ರಸಾದ ಸಿಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರೆ ಹರಟೆಗೆ ನಿಂತು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ.

‘ನಮಸ್ಕಾರಾರಿ ಪ್ರಸಾದಪ್ಪನೋರೆ... ಭಟ್ಟೇ ನಮಸ್ಕಾರಾರಿ... ಅದೇನು ಬಾವಿಕಟ್ಟೆ ಬಳಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಾತಾಡ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿದೀರಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪ ಮಗ... ಏನೀ ಸುದ್ದೀ... ನಂಗೂ ಅಷ್ಟು ಹೇಳ್ತಲ್ಲಾ’ ಎಂದು ನಸು ನಕ್ಕ.

‘ಅದೇನೀ ಮನೀ ದುರಸ್ತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದು ಕೇಳಿಸ್ತು... ಹೌದು, ನಿಮ್ಮ ಮನಿ ಏನೀ...? ಹೌದ್ರಿ, ಈ ಗುಡಿ ಅಷ್ಟು ಪಸಂದಾಗ್ತೆ ಆದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬೋಟಾಗಿ ಕಾಣತೆ...! ಅಲ್ಲ ಭಟ್ಟಾ... ಮನಿ ರಿಪೇರಿ ಅನ್ನೋದೇನೂ

ಜನ್ಮ ದಿನ

ಜನ್ಮದಿನ ಎಂದರೆ ಮಗು ಅಳೋದನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿ ನಕ್ಕ ಜೀವನದ ಏಕ ಮಾತ್ರ ದಿನ!

★ ನರಸಿಂಹ ಪೈ

ವಿಜಯ